

KONVENCIJA BR.131 O UTVRĐIVANJU MINIMALNIH PLATA, 1970

Član 1

1.Svaki član Međunarodne organizacije rada koji ratifikuje ovu konvenciju obavezuje se da će ustanoviti sistem minimalnih nadnica koji obuhvata sve grupe radnika čiji su uslovi zaposlenja takvi da bi bilo na mjestu da se obezbijedi njihova zaštita.

2.Nadležni organ u svakoj zemlji će u saglasnosti sa zainteresovanim predstavničkim organizacijama poslodavaca i radnika, tamo gdje one postoje, ili poslije iscrpne konsultacije sa njima, da odredi grupe radnika koje treba da budu zaštićene.

3.Svaki Član koji ratifikuje ovu konvenciju navešće u prvom izvještaju o primjeni Konvencije koji se podnose shodno članu 22 Ustava MOR, grupe radnika koje možda nijesu zaštićene shodno ovom članu, uz obrazloženje zašto nijesu obuhvaćene i iznijeeće u svojim kasnijim izvještajima stanje svog zakonodavstva i prakse u odnosu na grupe koje nijesu zaštićene, precizirajući u kojoj mjeri se sprovodi u djelo ili se predlaže da se sprovede ova konvencija u odnosu na te grupe.

Član 2

1.Minimalne nadnice imaće snagu zakona i neće se moći smanjivati; u slučaju njihovog neprimjenjivanja odgovorno lice ili lica podliježu odgovarajućim kaznenim ili drugim sankcijama.

2.Zavisno od odredaba stava 1. ovog člana, slobodu kolektivnog pregovaranja treba u potpunosti poštovati.

Član 3

Među elementima koje treba uzeti u obzir pri utvrđivanju nivoa minimalnih nadnica treba, ukoliko je to moguće i odgovarajuće s obzirom na nacionalnu praksu i uslove, da budu:

- a) potreba radnika i njihovih porodica, vodeći računa o opštem nivou plata u zemlji, troškovima života, davanjima iz socijalnog osigaranja i relativnom životnom standardu drugih socijalnih grupa;
- b) b) ekonomski faktori, uključujući zahtjeve ekonomskog razvitka, nivo produktivnosti i poželjnost da se postigne i održi visok nivo zaposlenosti.

Član 4

1.Svaki član koji ratifikuje ovu konvenciju ustanoviće ili održavati mehanizam prilagođen nacionalnim uslovima i potrebama pomoću koga se mogu utvrđivati i usklađivati, s vremena na vrijeme, minimalne nadnice za grupe radnika zaštićene na osnovu člana 1 Konvencije.

2.Treba predvidjeti u vezi sa obrazovanjem, funkcionisanjem i izmjenom tog mehanizma, iscrpne konsultacije sa predstavničkim organizacijama zainteresovanih poslodavaca i radnika ili, gdje nema takvih organizacija, predstavnicima zainteresovanih poslodavaca i radnika.

3. Kad god to odgovara karakteru mehanizma za utvrđivanje minimalnih nadnica treba napraviti aranžmane za direktno učešće u njihovoj primjeni;

a) predstavnika zainteresovanih organizacija poslodavaca i radnika, na bazi jednakosti;

b) lica čija je nadležnost za zastupanje opštih interesa zemlje priznata i koja su imenovana poslije temeljne konsultacije sa predstavničkim organizacijama zainteresovanih poslodavaca i radnika tamo gdje te organizacije postoje i gdje je takva konsultacija u skladu sa nacionalnim zakonima i praksom.

Član 5

Odgovarajuće mjere, kao što je adekvatan sistem inspekcije dopunjen drugim potrebnim mjerama, treba preduzeti da bi se obezbijedila efektivna primjena svih odredaba koje se odnose na minimalne nadnice.

Član 6

Neće se smatrati da se ovom konvencijom revidira bilo koja postojeća konvencija.